

Чемна казка

Оксана Луцевська

- Мамо, читай, кажу, швидко, швидко читай оцю казку!
- Любий, де слово чарівне?!
- Слово - чарівне?..
- Будь ласка!
- Мамо, кажу тобі вкотре - швидко читай оцю казку!

— **...Невеличка чемна казка про загублене БУДЬ ЛАСКА:**

Слово "Будь Ласка" сиділо самотньо,
край жабеняток - в рящі й болоті,
мало замурзані носик і щічки,
плакало часто - одне біля річки.
Дуже незручно себе почувало,
рідних не мало, та й друзів не мало.

Якось воно пожалілося білці:
"Тут я живу, мов не в своїй тарілці!!!"
Білка, як завжди, кудись поспішала
хвостом метельнула і швидко додала:
"Самотнє ти слово, самотнє - безсиле!
Чи знаєш? Дівчатко тебе загубило...
Нечемне дівчатко край річки гуляло
кричало, сварилося, щось вимагало.
І загубило, отут — у болоті
з тої хвилини ти, бачиш, самотнє!
Йди до людей! Не сиди тут даремно!
Дівча пожалій, бо ж до болю нечемне:
все вередує, дає всім накази,
де там прохання - суцільні образи!
Йди поспішай, ну ж, будь ласка, будь ласка,
Нечемні Оленка, Василько, Тарасик ...
Тобі не повинно бути байдуже -
ти слово чарівне - чарівне ще й дуже!"

Наше БУДЬ ЛАСКА дуже зраділо
щічки умило, взялося за діло.
Шлях до дітей пані білка вказала,

хвостом метельнула та й геть поскакала.

Ну а БУДЬ ЛАСКА пішло до Іванка,
Сергійка, Назара, Олесі, Тетянки...

Ну що ж, любий сину, проси і ще казку!
Проте, не забудь про чарівне БУДЬ ЛАСКА!
І ще пам'ятай, що дуже приємно
Слухати того, хто, хлопчику, чемний!

— *Мамо, читай - ну, читай мені казку,
будь ласка, будь ласка, прошу, будь ласка!*